

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoE/198/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715206485
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6715206485.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSŤ, spol. s r.o., so sídlom 811 09 Bratislava, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpený splnomocnenou Advokátskou kanceláriou Advocate s.r.o., so sídlom 811 09 Bratislava, Pribinova 25, IČO : 36 865 141, proti povinnému: Q. A., rodená B., narodený XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. S. XX, na vymoženie pohľadávky v sume 2000 eur s príslušenstvom, v exekučnom konaní vedenom súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., so sídlom Exekútorový úrad 821 08 Bratislava, Záhradnícka č. 60 pod spisovou značkou Ex 17717/2015, o odvolaní oprávneného zo dňa 19.10.2015 proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen číslo konania 5Er/221/2015-14 zo dňa 30.09.2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa ustanovenia § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku), v spojení s ustanoveniami § 52 ods. 1 a 2, § 53 ods. 1, § 53 ods. 4 písm. r/ a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Exekučný súd konštatoval, že medzi oprávneným a povinným bola uzatvorená rozhodcovská zmluva, ktorej praktickým dôsledkom i napriek jej formálnemu znenia je, že spotrebiteľovi je odopretá možnosť brániť svoje práva pred súdom. Zmluvné dojednania rozhodcovskej zmluvy boli vopred naformulované, pričom dlžník nemal možnosť akokoľvek ovplyvniť nielen výber rozhodcovského súdu, ktorý bol v čl. I bod. 1 rozhodcovskej zmluvy vopred určený, ale nemal možnosť akokoľvek modifikovať obsah rozhodcovskej zmluvy pokiaľ ide o okruh vzájomných sporov, ktoré by mal rozhodcovský súd medzi účastníkmi rozhodnúť. Súd ďalej konštatoval, že konkrétne čl. I bol. 1 a čl. II. bod 1 rozhodcovskej zmluvy neboli so spotrebiteľom individuálne dojednané, nakoľko tento nemohol ovplyvniť obsah, resp. podstatu týchto dojednaní. Súd mal za to, že tieto dojednania o právomoci rozhodcovského súdu naplňajú kritérium značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a aj ďalšie dojednania obsiahnuté v zmluve o úvere, či už o zmluvných pokutách, ale aj dohoda o vyplnení zmenky, neboli s dlžníkom - spotrebiteľom individuálne dojednané. Keďže právomoc rozhodcovského súdu bola založená na absolútne neplatnom právnom úkone, v dôsledku toho súd považoval exekučný titul za nulitný právny akt a materiálne nevykonateľný a absencia tejto jeho vlastnosti je neodstrániteľnou prekážkou brániacou vykonaniu exekúcie a tým aj dôvodom na zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na jej vykonanie.

Proti uzneseniu okresného súdu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Právne posúdenie veci súdom považuje za nesprávne, pretože súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá. Domnieva sa, že súd prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti, ktorý mu vyplýva z Exekučného poriadku v nadväznosti na zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Formálne preskúmanie exekučného titulu sa obmedzuje na dodržanie všetkých formálnych náležitostí exekučného titulu a preskúmaním materiálnej stránky zisťuje súd, či sú splnené hmotnoprávne

predpoklady exekučného titulu (dovolenosť, možnosť a súlad s dobrými mravmi). Súd však podľa názoru oprávneného nemôže skúmať samotné rozhodcovské konanie, pretože dôvodom na zastavenie exekúcie môže byť len rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom či dobrými mravmi a nie rozhodcovského konania. Exekučný súd sa tak mal v rámci materiálneho prieskumu obmedziť len na skúmanie výroku exekučného titulu. Oprávnený sa navyše domnieva, že postupom súdu a jeho výkladom ustanovenia § 45 zákona o rozhodcovskom konaní dochádza k nahradzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovských rozsudkov (podľa ustanovenia § 40 zákona o rozhodcovskom konaní) exekučným konaním, čo je v rozpore s obsahom a účelom zákona o rozhodcovskom konaní. Namietajú tiež nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia. Poukázal na skutočnosť, že oprávnený s povinným uzatvárali rozhodcovskú zmluvu podľa ustanovenia § 3 a násl. zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní formou samostatného právneho úkonu a to na samostatnej listine. V niektorých prípadoch je rozhodcovská doložka dohodnutá v rámci všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú pre zmluvné strany záväzné. Konajúci súd však tieto skutočnosti dostatočne nezistoval a tak zažal konanie vadou nedostatočne zisteného skutočného stavu. Žiada preto, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec mu podľa ustanovenia § 221 ods. 2 O.s.p. vrátil na ďalšie konanie.

Vo veci rozhodla vyššia súdna úradníčka Okresného súdu Zvolen. Zákonná sudkyňa predložila vec na rozhodnutie krajskému súdu podľa ustanovenia § 374 ods. 4 O.s.p. s vyjadrením, že odvolaniu účastníka konania nemieni vyhovieť.

Vychádzajúc z dikcie zákonných ustanovení Exekučného poriadku (§ 44 ods. 2, § 57 ods. 1 a 2) je zrejme, že súd je povinný, a to v každom štádiu vedenia exekúcie - obzvlášť pred vydaním poverenia pre súdneho exekútora, dôsledne skúmať, či sú splnené formálne i materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie, predovšetkým, či podklad, na základe ktorého súdny exekútor žiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, je spôsobilým exekučným titulom v zmysle ustanovenia § 41 Exekučného poriadku. Odvolacia námietka oprávneného, podľa ktorej exekučný súd prekročil rámec svojej preskúmvacej právomoci, keď posudzoval súladnosť exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku so zákonom, neobstojí. Uvedené zákonné ustanovenia poskytujú exekučnému súdu zákonné zmocnenie v tomto rozsahu skúmať exekučný titul počas celého exekučného konania (na návrh účastníka konania alebo aj bez návrhu) a v prípade zistenia, že nie sú splnené podmienky materiálnej alebo formálnej vykonateľnosti exekučného titulu, musí na zistenie nezákonnosti vedenia exekúcie aj adekvátne procesne zareagovať. Vyslovený právny názor plne zodpovedá záverom obsiahnutým v judikáte Súdného dvora (ES) vo veci Pohotovosť C-76/10 zo dňa 16.11.2010. Súdny dvor v súvislosti so skúmaním nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách rozhodol, že vnútroštátny súd má aj vo fáze výkonu rozhodnutia povinnosť aj bez návrhu posúdiť nekalú povahu podmienky obsiahnutej v zmluve o úvere uzavretej poskytovateľom úveru so spotrebiteľom. Je úlohou dotknutého vnútroštátneho súdu určiť, či sa má podmienka zmluvy o úvere považovať za nekalú v zmysle článkov 3 a 4 smernice 93/13 a v prípade kladnej odpovede je úlohou uvedeného súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho vyplývajú podľa vnútroštátneho práva, s cieľom ubezpečiť sa, že tento spotrebiteľ nie je viazaný touto podmienkou. Právny názor, ktorý zastáva aj odvolací súd, zhodne so závermi prvostupňového súdu, sú súladné s konštantnou judikatúrou súdov vyššieho stupňa - z početných rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, ako aj Ústavného súdu SR v obdobných exekučných veciach (napr. sp. zn. 3MCdo 11/2010 z 26.09.2011, 3Cdo 146/2011 z dňa 13.10.2011). Ústavný súd SR výslovne judikoval, že okresný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. 11. 2011, č. k. I. ÚS 456-/2011-19).

Odvolací súd, vychádzajúc z dôvodov a rozsahu odvolania, konštatuje, že súd prvého stupňa vzhľadom na vykonané dokazovanie vec nesprávne právne posúdil. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom predloženej Rozhodcovskej zmluvy zo dňa 21.06.2012 sa nestotožňuje so záverom prijatým exekučným

súdom o absolútnej neplatnosti tohto právneho úkonu pre jeho rozpornosť so spotrebiteľským právom (č.l. 7 spisu). Odvolací súd konštatuje, že rozhodcovská zmluva, zakladajúca legitimitu pre exekučný titul v danej exekučnej veci, nebola zakomponovaná ako súčasť formulárovej úverovej zmluvy, resp. Všeobecných obchodných podmienok, nakoľko bola zmluvnými stranami uzatvorená osobitne, na samostatnej listine. Táto listina navyše je aj označená výrazne ako ROZHODCOVSKÁ ZMLUVA, takže už aj z jej označenia muselo byť, resp. malo byť spotrebiteľovi aj pri bežnej obozretnosti zrejmé, o aký konkrétny právny úkon ide, pretože nebola len včlenená do iných zmluvných ustanovení, respektíve všeobecných obchodných podmienok, s obsahom ktorých by splyvala. Podstatná z hľadiska posúdenia individuálnosti tohto zmluvného právneho vzťahu je skutočnosť, že rozhodcovská zmluva je formálne odčlenená od všetkých ostatných zmluvných dojednaní, je individualizovaná vo vzťahu ku konkrétnemu spotrebiteľovi, rozhodcovská zmluva bola uzatvorená ku konkrétnemu číslu zmluvy o úvere uzatvorenej toho istého dňa medzi oprávneným a povinným, je osobitne datovaná a aj osobitne podpísaná povinnou osobou - spotrebiteľom. Za predpokladu takéhoto koncipovania rozhodcovskej zmluvy potom nemožno mať za to, že toto zmluvné dojednanie nebolo individuálne so spotrebiteľom dojednané, pretože celkom zjavne spotrebiteľ mal možnosť osobitne túto zmluvu neprijíť a nepodpísať. Zo znenia predmetnej rozhodcovskej zmluvy je zrejmé, že nevyplýva v prípade takejto voľby a rozhodnutia spotrebiteľa žiadna konzekvencia majúca vplyv na dojednaný spotrebiteľský vzťah. Z obsahu rozhodcovskej zmluvy navyše vyplýva vyhlásenie dlžníka, osobitne zakomponované v závere rozhodcovskej zmluvy, že „s uzatvorením tejto zmluvy súhlasí. Vyhlasuje, že bol pred uzatvorením tejto zmluvy osobitne poučený o dôsledkoch uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy“. Vzhľadom na obsah tejto osobitne dlžníkom podpísanej rozhodcovskej zmluvy potom nemožno konštatovať, že nebola so spotrebiteľom dojednaná individuálne. Spotrebiteľ má síce nárok na osobitnú právnu ochranu, avšak ani táto nemôže nadobudnúť bezmedzný charakter až do takej miery, že by úplne a bezvýhradne zbavovala spotrebiteľa jeho miery nevyhnutnej zodpovednosti za právne úkony, ktoré osobitne verifikoval svojim podpisom a ku ktorým pristúpil a zasahovať tak do zmluvnej voľnosti účastníka zmluvného vzťahu. Odvolací súd zastáva názor, že jednak z označenia a aj koncipovania osobitne vyhotovenej rozhodcovskej zmluvy muselo byť aj bežnému spotrebiteľovi s úplne bežným právnym povedomím zrejmé, aký právny úkon podpisuje. Je pritom nutné vychádzať z platnej právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv, ktorá nevyklučuje uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy aj so spotrebiteľom, za predpokladu, ak takéto zmluvné dojednanie bolo so spotrebiteľom individuálne dojednané. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa ("neprijateľná podmienka"). To však neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Námietku odvolateľa, že rozhodcovská zmluva bola v konkrétnom prípade dojednaná individuálne a spôsobom, ktorý umožňoval jej individuálne odmietnutie zo strany spotrebiteľa, je nutné považovať za zásadnú a z hľadiska posúdenia správnosti úvah a záverov prvostupňového súdu, z ktorých vo svojom rozhodnutí vychádzal, aj za primárnu. Pokiaľ bolo preukázané, že mal povinný, ako spotrebiteľ, skutočnú, reálnu možnosť odmietnuť a vylúčiť rozhodcovskú zmluvu tým, že by k jej obsahu nepristúpil a jej obsah nepodpísal, pretože nebola súčasťou hlavného zmluvného vzťahu, ale osobitným právnym úkonom, odôvodnenie odvolaním napadnutého uznesenia exekučného súdu potom zjavne neobstojí. Tvrdenie oprávneného o individuálnom dojednaní rozhodcovskej zmluvy pritom nebolo žiadnym prejavom spochybnené ani povinnou, ktorá je v konaní pasívna a nečinná, a to aj napriek tomu, že jej bolo odvolanie oprávneného riadne a preukázateľne doručené dňa 30.10.2015 (č.l. 35 spisu) s výzvou na vyjadrenie sa k jeho obsahu. Neexistuje tak okolnosť, ktorá by spochybňovala alebo oslabovala tvrdenie oprávneného podporované listinnými dôkazmi. Za daného skutkového stavu je nutné dojednanú Rozhodcovskú zmluvu zo dňa 21.06.2012 v konkrétnej veci, vzťahujúcu sa k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 21.06.2012, považovať za individuálne dojednanú so spotrebiteľom a preto nemôže ísť o neplatnú zmluvnú podmienku v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

Odvolací súd však súčasne zdôrazňuje, že tento záver nie je možné aplikovať paušálne na všetky zmluvy uzatvárané konkrétnym oprávneným (o ktorých má odvolací súd vedomosť zo svojej rozhodovacej činnosti) a je nevyhnutné vždy v každom konkrétnom prípade skúmať okolnosti dojednaní rozhodcovskej zmluvy, respektíve rozhodcovskej doložky zásadne individuálne.

Odvolací súd z uvedených dôvodov uznesenie exekučného súdu podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu podľa ustanovenia § 221 ods. 2 O.s.p. na ďalšie konanie.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.